

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6888/05
14.09.2006. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od suda: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom suda Verom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije – Uprave za upravne poslove, br. 03/3-205-3101/05 od 19.8.2005. godine, u predmetu prestanka svojstva izbeglog lica, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 14.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije – Uprave za upravne poslove, br. 03/3-205-3101/05 od 19.8.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena na rešenje Komesarijata za izbeglice Republike Srbije u Beogradu, br. 207-132692 od 18.4.2005. godine, a kojim rešenjem je tužiocu ukinut status izbeglog lica.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilac osporava zakonitost osporenog rešenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i pogrešne primene materijalnog prava. Navodi, da mu je status prognanog lice priznat 1998. godine, kao izbeglom licu sa područja Republike Srpske Krajine – Baranja, da nema državljanstvo Republike Srbije a da je u međuvremenu ostvario pravo na penziju iz Republike Hrvatske ali se nije vratio da živi u istoj. Navodi da je u provedenom upravnom postupku nije pravilno ni potpuno utvrđeno činjenično stanje jer mu nije moglo biti ukinuto svojstvo izbeglog lica na osnovu čl. 18. st. 1. tač. 2. Zakona o izbeglicama, zbog neprijavljinja nastalih promena, s obzirom na napred izneto. Dajući detaljne razloge u tužbi predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije, kao neosnovanu.

Ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja se vidi da je tuženi organ ocenio da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je, utvrdio da tužilac nije prijavio promene koje su nastupile od priznavanja svojstva izbeglog lica, shodno čl. 18. st. 1. tač. 2. Zakona o izbeglicama i ukinuo mu izbeglički status.

Međutim, ni iz obrazloženja osporenog rešenja, kao ni iz prvostepenog rešenja od 18.4.2005. godine, ne može se zaključiti na osnovu kojih činjenica su i tuženi i prvostepeni organ utvrdili da su kod tužioca od priznavanja svojstva izbeglog lica nastupile promene koje su od uticaja na dalje priznavanje ovakvog statusa, zbog čega su i osporeno rešenje tuženog, kao i ožaljeno rešenje koje je bilo predmet ocene tuženog organa, doneti uz povredu odredbi čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/2001). Pri tome, u spisima predmeta nalazi se samo pojedinačni izveštaj Centra za obradu podataka u kome je za tužioca, u okviru podataka od značaja za reviziju izbegličkog statusa konstatovano da je tužilac prodao – razmenio imovinu u državi iz koje je izbegao. Međutim, iz spisa predmeta se ne vidi na osnovu čega je uopšte tuženi utvrđivao činjenično stanje od značaja za primenu čl. 18. st. 1. tač. 2. Zakona o izbeglicama ("Službeni glasnik RS", br. 18/92 i 45/02), kao osnova za donošenje rešenja kao i odluku iz stava 2. i 3. dispozitiva prvostepenog rešenja, koje ne sadrži nikakve razloge u obrazloženju, što takođe predstavlja bitnu povredu čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Osim navedenog, tužilac je u žalbi istakao da su netačni navodi iz obrazloženja prvostepenog rešenja od 18.4.2005. godine, da nije prijavio promene koje su nastale od priznavanja svojstva izbeglog lica, a koje navode tuženi u osporenom rešenju uopšte nije cenio, iako je bio dužan da to učini, čime je u donošenju osporenog rešenja povredio odredbu čl. 235. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

U ponovnom postupku tuženi organ će potpuno utvrditi činjenično stanje bitno za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari, pa će tek na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja u pravilno provedenom postupku u kome će omogućiti i učešće tužiocu primenom materijalno-pravnih propisa, doneti na zakonu zasnovanu odluku, pri čemu treba da ima u vidu primedbe suda u pogledu postupka, kao i pravno shvatanje suda izneto u obrazloženju presude, a koje je obavezujuće za tuženi organ na osnovu odredbe čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su osnovani pomenuti navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužicoa, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2. u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 14.9.2006. godine, U. 6888/05

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Vera Marinković, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK